

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ**

**ПОЛОЖЕННЯ
про підвищення кваліфікації
науково-педагогічних та педагогічних працівників
Державного університету телекомунікацій**

Розглянуто та затверджено на засіданні
Вченої ради Державного університету
телекомунікацій

Протокол № 10 від "02" грудня 2019 р.

Київ – 2019

ЗМІСТ

1.	Загальні положення	3
2.	Форми, види та особливості підвищення кваліфікації	4
3.	Визнання результатів підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників	6
4.	Планування підвищення кваліфікації	9
5.	Фінансування підвищення кваліфікації	9

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення розроблено з урахуванням Законів України “Про освіту”, “Про вищу освіту”, “Про наукову і науково-технічну діяльність”, Постанови Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800 “Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників” та Положення про підвищення кваліфікації та стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів затвердженого наказом МОН України від 24.01.2013 № 48.

1.2. Положення спрямоване на реалізацію системи безперервності та періодичності навчання педагогічних і науково-педагогічних працівників Державного університету телекомунікацій (далі – Університет) та визначає процедуру, види, форми, обсяг (тривалість), періодичність, умови підвищення кваліфікації, включаючи механізм оплати, умови і процедуру визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.3. Науково-педагогічні та педагогічні працівники зобов’язані постійно підвищувати свою кваліфікацію.

1.4. Науково-педагогічні та педагогічні працівники Університету підвищують кваліфікацію у закладах вищої освіти, наукових установах та організаціях, як в Україні, так і за її межами (крім держави, що визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом).

1.5. Метою підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників є їх професійний розвиток відповідно до державної політики у галузі освіти та забезпечення якості освіти.

1.6. Основними завданнями підвищення кваліфікації є:

- удосконалення раніше набутих та набуття нових компетентностей у межах професійної діяльності або галузі знань з урахуванням вимог відповідного професійного стандарту);

- оновлення та поглиблення знань, формування нових компетенцій з профільюючих навчальних дисциплін;

- формування та розвитку цифрової, управлінської, комунікаційної, медійної, інклюзивної, мовленнєвої компетентностей;

- засвоєння інноваційних технологій, форм, методів та засобів навчання;

- набуття досвіду формування змісту навчання з урахуванням його цільового спрямування, посадових обов’язків викладачів, здобутої світи, досвіду практичної роботи та професійної діяльності;

- вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду з метою якісного вирішення професійних завдань у сфері освітньої, наукової та виробничої діяльності;

- вироблення конкретних пропозицій із вдосконалення освітнього процесу, впровадження в практику навчання передових досягнень науки, техніки та виробництва.

1.7. Підвищення кваліфікації науково-педагогічними та педагогічними працівниками здійснюється згідно з планом підвищення кваліфікації Університету на відповідний рік, на підставі перспективного плану

підвищення кваліфікації.

1.8. Науково-педагогічні та педагогічні працівники Університету підвищують свою кваліфікацію згідно з цим Положенням не рідше одного разу на п'ять років.

Науково-педагогічні та педагогічні працівники Університету можуть підвищувати свою кваліфікацію згідно з цим Положенням в Університеті.

Вчена рада Університету самостійно визначає організаційні питання планування та проведення підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників, які працюють в Університеті за основним місцем роботи, з урахуванням вимог цього Положення.

1.9. Науково-педагогічні та педагогічні працівники Університету мають право на підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти на відповідний рік згідно з цим Положенням.

1.10. Результати підвищення кваліфікації враховуються під час проведення атестації науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету, а також під час обрання на посаду за конкурсом чи укладення трудового договору.

1.11. Ректор, проректори, директори інститутів та їх заступники, завідувач кафедри, завідувач аспірантури, докторантури Університету, які вперше призначені на відповідну посаду, проходять підвищення кваліфікації відповідно до займаної посади протягом двох перших років роботи. Обсяги такого підвищення кваліфікації визначаються вченою радою Університету.

2. ФОРМИ, ВИДИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

2.1 Викладачі Університету можуть підвищувати кваліфікацію за різними формами, видами.

Формами підвищення кваліфікації є інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева), дуальна, на робочому місці, на виробництві тощо. Форми підвищення кваліфікації можуть поєднуватись.

Основними видами підвищення кваліфікації є:

навчання за програмою підвищення кваліфікації;

стажування;

участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо.

Окремими видами діяльності науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету, що провадилися поза межами плану підвищення кваліфікації закладу освіти та визнаються Університетом, як підвищення кваліфікації є:

здобуття наукового ступеня;

здобуття вищої освіти у відповідній галузі знань за профілем професійної діяльності;

присвоєння вченого звання;

участь у програмах академічної мобільності;

наукове стажування;

самоосвіта.

2.2 Науково-педагогічні та педагогічні працівники з урахуванням результатів самооцінки компетентностей і професійних потреб, змісту власної викладацької діяльності та/або посадових обов'язків самостійно обирають конкретні форми, види, напрями та суб'єктів надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації (далі - суб'єкти підвищення кваліфікації).

2.3 Обсяг (тривалість) підвищення кваліфікації викладачів Університету установлюється в годинах та/або кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі - ЄКТС, (один кредит ЄКТС становить 30 годин) за накопичувальною системою.

Обсяг підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників, впродовж п'яти років, не може бути меншим, ніж 6 кредитів ЄКТС.

2.4. Навчання за програмами підвищення кваліфікації здійснюється у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації, або провадять освітню діяльність за акредитованими освітніми програмами.

Обсяг (тривалість) програми підвищення кваліфікації визначається до її фактичної тривалості у годинах, без урахування самостійної роботи, або у кредитах ЄКТС, з врахуванням самостійної роботи.

2.5. Стажування здійснюється за індивідуальною програмою, що розробляється і затверджується суб'єктом підвищення кваліфікації.

Індивідуальна програма стажування повинна містити інформацію про її обсяг (тривалість) та очікувані результати навчання. Індивідуальна програма стажування може містити також іншу інформацію, що стосується проходження стажування науково-педагогічним, педагогічним працівником.

Між закладом освіти, працівник (працівники) якого проходить (проходять) стажування, та суб'єктом підвищення кваліфікації укладається договір, що передбачає стажування одного чи декількох працівників. У такому випадку індивідуальна (індивідуальні) програма (програми) є невід'ємним (невід'ємними) додатком (додатками) до договору.

За пропозицією однієї із сторін договору, до нього можуть вноситися зміни (уточнення) шляхом укладення відповідної додаткової угоди (дodatка до угоди).

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників може здійснюватися в закладах освіти, установах, організаціях та на підприємствах, компаніях партнерах кафедр.

Стажування науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету може здійснюватися в Університеті, іншому закладі освіти або науковій установі. Керівником такого стажування призначається науково-педагогічний чи науковий працівник, який працює у суб'єкта підвищення кваліфікації за основним місцем роботи, має науковий ступінь та/або вчене звання і не менше десяти років досвіду роботи на посадах науково-педагогічних чи наукових працівників.

Стажування педагогічних і науково-педагогічних працівників у інших суб'єктів підвищення кваліфікації, у тому числі, компаніях-партнерах кафедр,

здійснюється під керівництвом працівника, який має відповідний досвід роботи та кваліфікацію (далі - керівник стажування).

Оплата праці керівника стажування у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визначається такими суб'єктами підвищення кваліфікації самостійно або на підставі укладених договорів про стажування науково-педагогічних та/або педагогічних працівників.

Один день стажування оцінюється у 6 годин або 0,2 кредиту ЄКТС.

2.6. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо здійснюється відповідно до річного плану підвищення кваліфікації Університету, індивідуального плану роботи науково-педагогічного, педагогічного працівника на рік та потребує визнання його вченою радою інституту на підставі звіту, розглянутому на засіданні відповідної кафедри та наданих відповідних підтверджуючих документів (посвідчення про відрядження, сертифікати участі у заходах, опублікованих тез виступів, витягів з затверджених планів проведення відповідних заходів).

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше ніж 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік.

2.7. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників шляхом їх участі у програмах академічної мобільності здійснюється відповідно до "Положення про порядок організації права на академічну мобільність учасників освітнього процесу Державного університету телекомунікацій".

3. ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ І ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

3.1. Результати підвищення кваліфікації у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, не потребують окремого визнання чи підтвердження.

Результати підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації визнаються рішенням вчених рад інститутів.

3.2. Науково-педагогічний, педагогічний працівник протягом одного місяця після завершення підвищення кваліфікації подає до вченої ради інституту клопотання про визнання результатів підвищення кваліфікації та документ про проходження підвищення кваліфікації.

У разі підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) замість документа про підвищення кваліфікації подається звіт про результати підвищення кваліфікації або творча робота, персональне розроблення електронного освітнього ресурсу, що виконані в процесі (за результатами) підвищення кваліфікації та оприлюднені на веб-сайті Університету або в електронному портфоліо викладача (у разі наявності).

Клопотання протягом місяця з дня його подання розглядається на засіданні вченої ради інституту.

Для визнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада інституту заслуховує викладача щодо якості виконання програми підвищення кваліфікації, результатів підвищення кваліфікації, дотримання суб'єктом підвищення кваліфікації умов договору та повинна прийняти рішення про визнання результатів підвищення кваліфікації або невизнання результатів підвищення кваліфікації.

У разі невизнання результатів підвищення кваліфікації вчена рада інституту може надати рекомендації викладачу щодо повторного підвищення кваліфікації у інших суб'єктів підвищення кваліфікації або прийняти рішення щодо неможливості подальшого включення такого суб'єкта підвищення кваліфікації до плану підвищення кваліфікації Університету до вжиття ним дієвих заходів з підвищення якості надання освітніх послуг.

Результатом підвищення кваліфікації науково-педагогічних і педагогічних працівників Університету у суб'єктів підвищення кваліфікації, що мають ліцензію на підвищення кваліфікації або провадять освітню діяльність за акредитованою освітньою програмою, може бути присвоєння їм повних або часткових професійних або освітніх кваліфікацій у встановленому законодавством порядку.

3.3 Окремі види діяльності науково-педагогічних і педагогічних працівників (участь у програмах академічної мобільності, наукове стажування, самоосвіта, здобуття наукового ступеня, вищої освіти, а також участь у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо), можуть бути визнані вченими радами інститутів, як підвищення кваліфікації відповідно до цього Положення.

Визнання результатів підвищення кваліфікації за видами:

здобуття наукового ступеня;

здобуття вищої освіти у відповідній галузі знань за профілем професійної діяльності;

присвоєння вченого звання, здійснюється на підставі отриманих дипломів, атестатів.

Здобуття першого (бакалаврського), другого (магістерського) рівня вищої освіти, третього (освітньо-наукового) рівня або наукового рівня вищої освіти вперше або за іншою спеціальністю у межах професійної діяльності або галузі знань визнається як підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету.

Університет, може надавати направлення на навчання за державним (регіональним) замовленням науково-педагогічним, педагогічним працівникам Університету за заочною або вечірньою формою здобуття освіти в межах вакантних місць відповідної спеціальності (спеціалізації) та курсу (року навчання) в разі відсутності на них здобувачів вищої освіти, які навчаються за кошти фізичних (юридичних) осіб і мають право на переведення на місця державного (регіонального) замовлення відповідно до законодавства.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом здобуття наукового ступеня, рівня вищої освіти зараховується відповідно до встановленого обсягу освітньо-

професійної (освітньо-наукової) програми у годинах або кредитах ЄКТС, за винятком визнаних (зарахованих) результатів навчання з попередньо здобутих рівнів освіти.

3.4. Визнання результатів підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників, шляхом їх участі у програмах академічної мобільності на засадах, визначених Законами України "Про освіту", "Про вищу освіту", Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. № 579 (Офіційний вісник України, 2015 р., N 66, ст. 2183) та іншими актами законодавства, визнається, як підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, відповідно до Положення про порядок організації права на академічну мобільність учасників освітнього процесу Державного університету телекомунікацій.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом участі науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету у програмі академічної мобільності зараховується в межах визнаних результатів навчання, але не більше ніж 30 годин або один кредит ЄКТС на рік.

3.5 Наукове стажування викладачів Університету, що здійснюється відповідно до статті 34 Закону України "Про наукову і науково-технічну діяльність", може бути визнане вченою радою інституту, як підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників.

Один тиждень наукового стажування науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету зараховується як підвищення кваліфікації в обсязі 30 годин або одного кредиту ЄКТС.

3.6 Результати інформальної освіти (самоосвіти) науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету, які мають науковий ступінь або вчене, почесне чи педагогічне звання, можуть бути визнані вченою радою інституту, як підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників.

Обсяг підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти (самоосвіти) зараховується відповідно до визнаних результатів навчання, але не більше 30 годин або одного кредиту ЄКТС на рік.

3.7. Підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету шляхом їх участі у семінарах, практикумах, тренінгах, вебінарах, майстер-класах тощо, яке здійснюється поза межами річного плану підвищення кваліфікації Університету, потребує визнання вченою радою інституту згідно з цим Положенням та здійснюється за рахунок коштів науково-педагогічних та педагогічних працівників.

Обсяг (тривалість) такого підвищення кваліфікації визначається відповідно до його фактичної тривалості в годинах (без урахування самостійної (позааудиторної) роботи) або в кредитах ЄКТС (з урахуванням самостійної (позааудиторної) роботи), але не більше 30 годин або 1,5 кредиту ЄКТС на рік.

3.8. Відповідальність за своєчасне надання звіту про проходження підвищення кваліфікації покладається на викладача.

3.9. Копії звітних документів про проходження підвищення

кваліфікації зберігаються на кафедрах та у відділі кадрів в особовій справі науково-педагогічного, педагогічного працівника і використовуються для формування звіту про роботу за результатами календарного року.

4. ПЛАНУВАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

4.1. Планування підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників здійснює завідувач кафедри.

Види, строки та місце проведення підвищення пропонується кафедрою відповідно до цього Положення, графіка навчального процесу, пропозицій МОН України, рівня кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників кафедр та фінансових можливостей Університету.

4.2. Завідувач кафедри несе персональну відповідальність за своєчасне надання заяви викладача кафедри та направлення на підвищення кваліфікації, а також за перерозподіл навчального навантаження на час проходження підвищення кваліфікації викладачем кафедри.

4.3. На кафедрі розробляється план-графік підвищення кваліфікації викладачами на 5 років, який затверджується директором інституту.

4.4. На підставі планів-графіків кафедр в інститутах складаються плани-графіки підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників. Сумісно з копіями планів-графіків кафедр план-графік підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників інституту надається до навчально-наукового центру Університету.

4.5. Плани підвищення кваліфікації розробляються, затверджуються та надаються до навчально-наукового центру Університету до 1 квітня.

Зміни та доповнення до затверджених планів-графіків додаються на підставі службової записки після затвердження в установленому порядку.

4.6. Направлення науково-педагогічних та педагогічних працівників на навчання або стажування здійснюється на підставі наказу ректора Університету.

5. ФІНАНСУВАННЯ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

5.1 Джерелами фінансування підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету є кошти державного, місцевих бюджетів, кошти фізичних або юридичних осіб, інші власні надходження Університету або його засновника, інші джерела, не заборонені законодавством.

У разі підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників Університету за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, інших коштів, затверджених у кошторисі Університету на підвищення кваліфікації, укладення договору між Університетом та суб'єктом підвищення кваліфікації із зазначенням джерела фінансування підвищення кваліфікації є обов'язковим.

5.2 За рахунок коштів, передбачених у кошторисі Університету, здійснюється фінансування підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників які працюють в Університеті, за основним місцем роботи, згідно до плану підвищення кваліфікації на відповідний рік, в обсязі, встановленому законодавством.

5.3 Самостійне фінансування підвищення кваліфікації здійснюється:

- науково-педагогічним та педагогічним працівникам Університету, які працюють за основним місцем роботи і проходять підвищення кваліфікації поза межами плану підвищення кваліфікації Університету;
- іншими особами, які працюють в Університеті на посадах педагогічних або науково-педагогічних працівників за суміщенням або сумісництвом.

5.4 На час підвищення кваліфікації відповідно до затвердженого плану з відривом від виробництва (освітнього процесу) в обсязі, визначеному законодавством, за науково-педагогічним, педагогічним працівником Університету зберігається місце роботи (посада) із збереженням середньої заробітної плати.

Витрати, пов'язані з підвищенням кваліфікації, відшкодовуються у порядку, визначеному законодавством.

5.5 Факт підвищення кваліфікації викладача підтверджується актом про надання послуги з підвищення кваліфікації, який складається в установленому законодавством порядку, підписується ректором Університету, або уповноваженою ним особою та суб'єктом підвищення кваліфікації. Такий акт є підставою для оплати послуг суб'єкта підвищення кваліфікації згідно з укладеною угодою щодо підвищення кваліфікації.

Проректор з навчальної роботи

А.М. Явтушенко